

Nr 167

Av herrar **Cassel** och **Eliasson**, om viss ändring i lotteriförordningen.

Kungl. Maj:ts lotteriförordning av den 19 maj 1939 3 § andra stycket stadgar, att varor vilka användes såsom vinster i lotteri enligt nämnda paragraf skall, med undantag för skänkta föremål, vara frambragta eller tillverkade inom landet. Denna bestämmelse har tillkommit i syfte att säkerställa användandet av svenska varor såsom vinster.

I praktiken har det icke sällan förekommit att denna bestämmelse kringgåts. I stor utsträckning söker anordnare av lotteri giva den transaktion, varigenom vinsten tillföres lotteriet, sken av att vara gåva, ehuru vederlag lämnats eller förutsättes skola komma att utgå. Dylika förhållanden har föranlett justitieombudsmannen att i sin ämbetsberättelse 1955 påpeka, att det lärer få förutsättas att det ifrågavarande kravet icke av vederbörande lotteriövervakande myndigheter upprätthålles ovillkorligt.

Den fulla sysselsättning som i nuläget kännetecknar det svenska näringslivet torde enligt vår mening medföra att de skäl, som förelegat vid tillkomsten av ovanstående bestämmelse, icke längre är för handen. Vi föreslår därför, att berörda bestämmelse utgår ur lotteriförordningen och att fördenskull dess 3 § erhåller ändrad lydelse.

Under återopende härav hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändring av 3 § lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207).

Häriigenom förordnas, att 3 § lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207) skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Lotteri, däri — — — 30 000 kronor.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det densamma utkommit av trycket i Svensk författningssamling.

Stockholm den 24 januari 1956

Leif Cassel

Rolf Eliasson